

Elke maandag is het zoete inval bij Ons Ontmoetingscentrum.

Elke maandag zoete inval

Ons Ontmoetingscentrum heet het en 'ons' staat daarbij voor iedereen in de omgeving van het Kloosterkwartier. Het is er elke maandag tussen 10 en 12 uur zoete inval.

Het is maandag 27 juni. Rond een tafel in het ontmoetingscentrum aan de Deken van Miertstraat 10 staan drie dames. Ze sorteren en vouwen kinderkleding. Eén van hen legt uit: "De kleren zijn door Veghelse mensen hier afgegeven voor Oekraïense vluchtelingen. En nee, dit is geen onderdeel van wat er hier doorgaans gebeurt. Maar het moet gebeuren en we zijn er nu toch".

'Kom erbij'

Als het werk gedaan is, worden de tafels vrijgemaakt voor koffie, thee en koekjes. Twee heren van de jeu-de-boulesvereniging steken hun hoofd om de deur. "Kom erbij", klinkt het uitnodigend. En zo is het ineens druk in de ontmoetingsruimte.

"Het is typerend voor hoe het er hieraan toe gaat", vertelt Andrea Olfen. Zij is van Ons Welzijn, een van

de organisaties achter de koffieochtenden. Ook GGZ Oost-Brabant doet mee. Namens hen schuift Nancy van Dinter aan. "Cliënten van ons wonen ook hier in de buurt, vandaar", legt ze uit.

Verbinden

"Het is voorlopig nog een beetje behelpen", bekent Nancy. "Er wordt overal rond het gebouw gewerkt en dat maakt dat mensen ons soms nog niet kunnen vinden. Geen nood, in september komt er een officiële opening en dan hopen we veel burens van het Kloosterkwartier te ontmoeten."

Haar woorden zijn amper koud of Coen Hendriks van Zenzo wandelt binnen. "Dan kunnen we meteen ook andere activiteiten in het zonnetje zetten", borduurt hij voort op de aangekondigde opening. "Zo gaat dat hier dus. Allerlei initiatieven en activiteiten ontstaan min of meer vanzelf. Het past helemaal bij hoe we hier bij Leefgoed en de rest van het Kloosterkwartier alles en iedereen met elkaar verbinden."

Bouw loopt volgens plan

Hinder zal er tijdens de bouwwerkzaamheden vast zijn, maar Mark Smaling van bouwbedrijf Van de Ven verwacht dat de overlast in vergelijking met de sloopwerkzaamheden meevalt.

In verband met de nieuwe bestemmingen van het Kloosterkwartier zijn nieuwe aansluitingen op het riool nodig. Het leidde tot het openbreken en opnieuw bestraten van de Deken van Miertstraat.

“Sloop zorgt doorgaans voor meer overlast dan bouwen”, aldus de projectleider. Het neemt niet weg dat er mogelijk hinder is. “Dat zit dan in het bouwverkeer en mogelijke geluidsoverlast. Wat dat bouwverkeer betreft: we doen er alles aan om oponthoud op de Deken van Miertstraat te voorkomen. Als er bijzondere activiteiten op de rol staan, dan worden omwonenden daar van te voren over geïnformeerd. Verder werken we niet met mobiele kranen, maar komt er één torenkraan - dat voorkomt weer verplaatsingen en dus overlast.”

In de Deken van Miertstraat wordt een deel van het trottoir voor de bouwplaats in beslag genomen. Aan weerszijden van dit gedeelte worden oversteekplaatsen ingericht. Mark of een uitvoerder zijn op werkdagen bijna altijd aanwezig voor vragen of opmerkingen. Bellen (0413 - 366933) of mailen (algemeen@bouwbedrijfvandeven.nl) kan ook.

Zo beperken we de overlast

Het hoort gewoon te zijn, maar dat is het tegenwoordig niet: de werkzaamheden in en rond het Kloosterkwartier verlopen volgens plan.

Krapte op de arbeidsmarkt en tekort aan grondstoffen leiden ertoe dat veel bouwprojecten vertraging oplopen. Niet in het Kloosterkwartier. De bouwbedrijven Van de Ven, Lithos en Van der Beeten zorgen er al samenwerkend voor dat de planning voorsnog wordt gehaald.

Bij de start van de bouwvakantie is het riool vervangen en is zowat al het sloopwerk gereed. De sloop zorgt voor nogal wat stof en dus vieze auto's. Een autowasserij bood bewoners van de Deken van Miertstraat aan dat ze hun auto één keer gratis mochten laten wassen. Erg aardig. De hinder gaat nog even door als gevolg van het bouwrijp maken van het terrein. Als alle riolering, kabels en leidingen zijn gelegd, komt er een tijdelijke weg voor bouwverkeer.

Die zogeheten bouwweg wordt deels gemaakt van puin uit het sloopwerk. Het breken van het puin geeft een tijdje herrie, maar bespaart uiteindelijk vooral hinder. Zonder dat puin zouden er maar liefst tweehonderd ritten met volle vrachtwagens nodig zijn.

Na de bouwvak begint bouwbedrijf Van de Ven met de nieuwbouw van San Rufino, het gebouw aan de Deken van Miertstraat. Bijna alle appartementen daar zijn inmiddels verkocht. Het bedrijf Lithos bouwt tegelijkertijd de kelders van gebouwen C, D en Fioretti. Fioretti wordt de nieuwe woonlocatie van de zusters, die nu tijdelijk in Wijbosch verblijven. Lithos zorgt voor damwanden en heipalen. De kopgevels van het hoekgebouw worden met tijdelijke beplating waterdicht gemaakt. In een latere fase worden deze gevels afgewerkt met metselwerk.

Het Washuis is er ook voor u

Van links naar rechts Carla van Dijk, André van Uden, Chantal Steenberg en Lion van Rossum.

Niet op de foto en wel werkzaam in Het Washuis: Anja Braken en Adèle Kana.

U moet er nog een paar maanden geduld voor hebben, maar dan kunt u met uw was terecht in Het Washuis van het Kloosterkwartier.

Noem de was-, vouw- en strijkservice van IBN geen wasserette, want dan verbetert André van Uden u. “In een wasserette wassen klanten zelf, hier doen wij dat. Het is een washuis.” André werkt bij IBN. Tot een paar jaar geleden was hij namens dat bedrijf conciërge op een basisschool, nu wast hij voor voetbalclubs, Oekraïense vluchtelingen, de zusters Franciscanessen en cateringbedrijven. “Het was even wennen, maar het bevalt me heel goed. Minder hectisch dan op de school.” Zijn college Carla van Dijk denkt er precies zo over. “Ik werkte eerst in de catering, maar hier is het fijner.” Lion van Rossum heeft de dagelijkse leiding over Het Washuis. “We zijn hier helemaal op onze plek”, zegt ze.

Dat was onlangs even niet het geval. Of Het Washuis een boel gordijnen wilde wassen en impregneren voor een vluchtelingenlocatie in Overloon. Lion: “We zeiden ja en

hadden meteen spijt. Vijftig zakken werden er geleverd. En o ja, of het binnen enkele dagen klaar kon. Daar zijn we dus niet op ingericht”. Wie weet komt dat nog, want objectleidster Chantal Steenberg legt uit dat Het Washuis zoetjesaan meer werk gaat aannemen. “Dit was ooit het eigen washuis van de zusters en nu IBN die activiteit in beheer heeft, denken we na over nieuwe commerciële kansen. Zoals wassen voor buurtbewoners. Dat ze hier hun kleding brengen en het later keurig gewassen en gestreken weer op mogen halen. Ergens in het najaar zijn we zover en hebben we een dienstverlening die helemaal past bij de gedachte van Leefgoed: verbinden van mensen in de buurt.” Momenteel zijn André, Carla en hun andere twee collega’s vooral druk met het wassen van kleren van Oekraïense vluchtelingen. “Het begint met sorteren en kleding labelen”, legt André uit. “Daarna wassen, drogen en netjes vouwen. Ik vind het fijn dat we met dit werk de vluchtelingen een beetje kunnen helpen. Ik doe het graag, maar het is natuurlijk wel vreselijk dat het nodig is. Dat er in dat land zo’n vreselijke oorlog woedt.”

Archeologe Jacobine Melis van SOB Research geeft uitleg over de vondsten.

Zeldzame vondsten

Archeologisch onderzoek in de kloostertuin leidde tot de vondst van werktuigen die zo'n 10.000 jaar oud zijn. Een feest voor archeologen én projectontwikkelaar Zenzo.

Archeologisch onderzoek is zo ongeveer een standaard onderdeel bij bouwwerkzaamheden. Initiatiefnemers hopen doorgaans dat er niks wordt gevonden. Voor je het weet leidt het immers tot vertraging. Projectleider Paul Dijkman is juist trots. "Mooi toch, zo'n vondst? We werkten er vakkundig omheen, van vertraging is geen sprake."

Inmiddels zijn de archeologen klaar met hun werk. De vondsten worden in een laboratorium nader onderzocht.

Opvang razendsnel geregeld

Coen Hendriks van Zenzo is er nog steeds van onder de indruk. "We klagen met zijn allen vaak over bureaucratie, maar bij de komst van Oekraïense vluchtelingen, bewezen tal van mensen en organisaties dat we in staat zijn ongelooflijk snel te handelen."

In het voormalige klooster van de Zusters Franciscanessen worden sinds maart 127 vluchtelingen uit Oekraïne opgevangen. Dat eigenaar Zenzo geen huur declareert bij de gemeente is plezierig, nog plezieriger is het dat de hele operatie rap was geregeld. Coen: "Toen duidelijk werd dat Nederland vluchtelingen zou opvangen, ben ik bij zuster Gerda op de koffie gegaan. Die was meteen enthousiast voor het idee. Tijdens het gesprek pakte ze de telefoon en belde het verhuisbedrijf, dat de zusters van Veghel naar Wijbosch zou verhuizen. Of het allemaal wat sneller kon. De verhuizers werkten graag mee."

Niet alleen Zenzo, zusters en verhuizers stroopten de mouwen op. "Ineens meldden tal van bedrijven en vrijwilligers zich. In een onwaarschijnlijk hoog tempo

werden vertrekken ingericht met gratis aangeboden spullen, met als klap op de vuurpijl de aanleg van een speeltuin. Het is helemaal in de geest van Leefgoed. Echt geweldig." Om eraan toe te voegen dat het triest is dat deze inzet nodig is.

Colofon

Nieuwsbrief Kloosterkwartier is een uitgave van Zenzo Maatschappelijk Vastgoed en de partners die dit project realiseren.

Redactie en productie Sprinkels hq,
Schijndel **vormgeving en opmaak**
de Code, Vught **fotografie** Fotoburo
Olaf Smit, 's-Hertogenbosch **print**
Drukwerkdeal, Deventer.

Voor reacties en vragen:
che@zenzo-mv.nl